

og dette bekræftes ogsaa deraf, at alle de Nationer, der er førende paa Fiskeriets Omraade, i de senere Aar har forsøgt at lægge deres Fiskemetoder om efter dansk Mønster, har forsøgt at anvende de ægte danske Opfindelser, forbedret gennem Aarene af danske Fiskere. Den danske Fiskemetode, Fiskernes Fartøjer og det Materiel, de bruger, er bekendt over hele Verden, og man søger som sagt at efterligne dem overalt, ikke mindst den store Nation England, som her i Danmark har anskaffet danske Kuttere eller Efterligninger af dem, og som har omlagt sit Fiskeri fra det gamle forældede Trawlfiskeri til denne Metode. Det har været de danske Fiskere muligt i Kraft af den Metode, de anvender, at skabe sig en Levestandard, som ligger betydeligt højere, end nogen anden Nation har været i Stand til at byde sine Fiskere.

Der har særlig været henvist til, at danske Fiskere skulde slaa ind paa det store Notfiskeri, som Svenskerne har drevet i Skagerak nær dansk Søterritorium, og alle ærede Medlemmer ved jo, at der navnlig paa Skagen til Tider har været stor Invasion af fremmede Fiskere. Da jeg har den Ære at repræsentere denne Valgkreds, har jeg jo haft Lejlighed til at studere de svenske Metoder og til at undersøge det Udbytte, disse har givet, og jeg skal nævne et Eksempel herpaa. Ved Slutningen af en Sæson talte jeg med en gammel svensk Fører for saadant et Notag, og han fortalte mig, at hele Fangsten skulde deles i 72 Dele, og at han endnu ved Slutningen af Sæsonen havde et Underskud paa 68 Kr. Jeg spurgte Handelsfolk i Skagen, hvorledes Forholdene var i Byen, naar der kom saa mange Mennesker detal. De svarede, at naar der kommer op paa 2 000 fremmede Mennesker til Byen, gæder det selvfølgelig Omsætning, men som Hæhed har de ingen Penge, Udbyttet af deres Fiskeri viser sig at staa langt tilbage for det Udbytte, de danske Fiskere faar af deres Metode.

Det var derfor ganske naturligt, at vi fra Erhvervets Side lod disse Oplysninger gaa videre til Kommissionens Medlemmer, og disse forstod da ogsaa lidt efter lidt, at det vist ikke var nye Metoder, vore Fiskere trængte til, der kunde udmærket ske en Udvikling af Fiskeriet paa den Basis, som de danske Fiskere selv gennem Tiderne havde vundet Erfaring for var den bedste. Der er endvidere blevet hævdede, at vi ikke burde indføre Fiskekonserves til Landet, men selv fabrikere Konserves, men heroverfor er der blevet sagt, at vort Raastof, den danske Fisk, ikke egnede sig

til det Brug. Men de senere Aar har imidlertid vist, at den udmærket kan anvendes paa mange Omraader, og naar man derfor alligevel ikke har udnyttet den saa stærkt i den Henseende, ligger det sikkert i, at der er et eller andet i Vejen med vore Fiskekonservesfabrikker, hvad jeg ikke her skal komme nærmere ind paa. Men naar disse Fabrikker har hævdede, at de ikke kan konkurrere med Udlandet, kan det da ikke være Fiskernes Skyld, thi man kan da ikke godt forlange, at de danske Fiskere skal sælge deres Fisk til Konservesfabrikkerne til en billigere Pris, end de kan faa paa Ferskfiskmarkedet. Og her bør man heller ikke glemme, at intet Land ligger saa godt for Ferskfiskmarkedet som Danmark, vi har en udmærket Forbindelse mod Syd med det store Mellemeuropa, som gennem en lang Række Aar har været en stor Af-tager af danske Fiskeprodukter i fersk Tilstand, ligesom der ogsaa gennem Aarene er oparbejdet et stort Ferskfiskmarked for dansk Fisk i England. De danske Fiskere har opfundet en Fiskemetode og udbedret og udviklet denne, saaledes at de kan fremskaffe Fisk, der er en Klasse bedre end den, nogen anden Nation er i Stand til at fremskaffe, og de kan derfor føre deres Varer frem til Priser, der ligger højere end den, de paagældende Landes egne Fiskere kan faa for deres Varer.

Vi mener derfor, at vi bør fortsætte ad den Udviklings Vej, som vi er inde paa. Men man har stadig maattet erkende, at Fiskematerialet er for smaat — og det er Fiskerne selv klare over —, men naar de nu en Gang har anskaffet det, saa maa der gaa nogen Tid, inden det kan fornyes og forbedres. Dette var Kommissionen ogsaa enig i, og dens Betænkning indeholdt saa mange forskellige Anvisninger, at man vel kan sige, at naar disse først alle er blevet fulgt, vil ingen andre kunne paapege et eneste Sted, hvor der findes en Udvikling, som ligger herudover. Paa Grundlag af denne Kommissions Arbejde er det, at Dansk Fiskeriforening for lang Tid siden er indgaaet med et Andragende til Landbrugsministeriet om at faa hele den Sag fremmet paa den Maade, som vi har ment det forsvarligt at anbefale en Regering at fremme den paa. Jeg tror, at baade jeg og Landstingsmand M. C. Jensen, som var Medlem af Kommissionen, begge havde den Opfattelse, at Kommissionen kun kunde gaa med til at anbefale Staten at gøre det, som efter vor Anskuelse var forsvarligt, og vi havde endvidere den Opfattelse, at man heller ikke turde gaa til at